

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

LEDEN 2010

č. 1

MILÍ ČTENÁŘI FARNÍHO ZPRAVODAJE,

bývá dobrým zvykem vykročit do Nového roku nějak pozitivně nasměrováni, dobře naladěni. Řada lidí tak činí prostřednictvím dobrých předsevzetí, která ovšem bývají o to méně dodržena, oč větší počet si jich ukládáme. V liturgickém kalendáři můžeme toto novoroční pozitivní nasměrování vidět především ve slavnosti Zjevení Páně, slavnosti tak bohaté na obsah, že ji jednomyslně slaví Východ i Západ, protože dává všem lidem naději, že Bůh se dává lidem poznat.

K tomu, aby člověk s jistotou poznal, že existuje nutná příčina světa, kterou nazýváme Bohem, k tomu nepotřebujeme nutně ani víru, ani Bibli, ani Církev, ba ani Vtělení Božího Syna. K tomu stačí lidský rozum. I sv. Pavel to připomíná Římanům, když píše, že *jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu* (Ř 1, 20). Po tomto poznání lačněly

celé národy a kultury od počátku lidských dějin. Lačněly, protože správně tušily, že s poznáním Boha se člověku otevírá nový způsob života, který skrývá nevyčerpatelnou moudrost.

Sám Pán Ježíš toto odvěké tušení jen potvrzuje, když říká, že *život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista* (J 17, 3). Poznání Boha, o kterém mluví Kristus, ale není jen poznání lidské, rozumové, kdy z pozorovaných účinků usuzujeme na přiměřenou příčinu. Tuto náročnost i sám potvrzuje v Matoušově evangeliu, když prohlašuje, že *Otce nezná nikdo než Syn – a ten, komu by to Syn chtěl zjevit* (Mt 11, 27).

Kristus, který dává poznat člověku zcela jedinečným způsobem nejen sám sebe, ale i svého Otce a Ducha, a spolu s nimi i vše

Slavnost Zjevení Páně nám ale právě připomíná, že to je Ježíš

potřebné na cestě do Božího království. Dává se nám poznat vnějším způsobem, lidskou řečí při čtení a hlásání Božího slova, při četbě Písma a při naslouchání celé Tradici Církve. Dává se nám poznat i vnitřně: Od chvíle kdy jsme byli pokřtěni, začalo v nás klíčit světlo víry, ve svátosti biřmování jsme pak byli i posílení nezbytnými dary Ducha, a celý náš další život podle zásad evangelia tuto naši výba-

vu jen rozvíjí a dále umocňuje. My sami ho můžeme rozvíjet zvláště modlitbou, modlitbou vnitřní, rozjímavou, a vůbec celým životem s Kristovou Církví.

Svatí Tři králové to pochopili a neváhali. Uděláme dobře, když se i letos vydáme spolu s nimi za nebeským světlem, které dosud září v temnotách a temnota ho nepohltila (srov. J 1, 5).

fr. Efrem Jindráček, O.P.

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

POSELSTVÍ MLÁDEŽI

Benedikt XVI. - Stará Boleslav, 28. září 2009

Milí mladí přátelé!

Přišli jste sem v hojném počtu z celé republiky i ze sousedních zemí; utábořili jste se zde večer a přenocovali jste ve stanech, a to pro vás

bylo společnou zkušeností víry a bratrství. Díky za tuto vaši přítomnost; cítím z ní nadšení a velkorysost, které jsou vlastní mládí. S vámi se i papež cítí mladý!

Milí přátelé, je jasné, že v každém mladém člověku je touha po štěstí, občas spojená s jakýmsi neklidem; touha, kterou však často dnešní konzumní společnost využívá špatným a odcizujícím způsobem. Je třeba brát vážně toto usilovné hledání štěstí. Vyžaduje si skutečnou a vyčerpávající odpověď. Ve vašem věku se totiž činí první velká rozhodnutí, schopná nasměrovat život k dobru nebo ke zlu.

Bohužel je nemálo vašich vrstevníků, kteří se nechají uchvátit klamnými vidinami umělých rájů, aby se pak ocitli ve smutné osamělosti. Je ale naopak i mnoho chlapců a dívek, kteří chtějí proměnit, jak řekl váš zástupce, nauku v činy, aby svému životu dali plný smysl. Chci vám všem nabídnout zkušenost svatého Augustina, který řekl, že srdce každé osoby je neklidné, dokud nenajde to, co skutečně hledá. On objevil, že pouze Ježíš Kristus je uspokojivou odpovědí na touhu jeho a každého člověka po šťastném, smysluplném a hodnotném životě (srov. *Vyznání I, 1,1*).

Podobně jako u Augustina, přichází Pán vstříc každému z vás. Klepe na dveře vaší svobody a prosí, abyste ho přijali jako přítele. Chce vás učinit šťastnými, naplnit vás lidskostí a důstojností. Křesťanská víra znamená setkání s Kristem, živou Osobou, která dává životu nový rozměr, a tím rozhodující směr. A když se srdce mladého člověka otevře Božím plánům, není už nikterak namáhavé rozpoznat a následovat jeho

hlas. Pán skutečně každého volá jménem a každému chce svěřit zvláštní poslání v církvi a ve společnosti. Milí mladí přátelé, buďte si vědomi, že křest z vás udělal Boží děti a údy jeho těla, to jest církve. Ježíš vás neustále zve, abyste byli jeho učedníky a svědky. Mnoho z vás volá k manželství a příprava na tuto svátost znamená skutečně putování za povoláním. Zkoumejte tedy vážně Boží volání, abyste založili křesťanskou rodinu, a vaše mládí ať je obdobím, kdy budete zodpovědně formovat svou budoucnost. Společnost potřebuje křesťanské rodiny, svaté rodiny!

Pokud vás Pán volá, abyste jej následovali ve služebném kněžství nebo v zasvěceném životě, nezdráhejte se odpovědět na jeho pozvání. Obzvláště v tomto Roce kněží se obracím na vás, mladé: buďte pozorní a otevření Ježíšovu volání nabídnout život do služeb Bohu a jeho lidu. Církev i v této zemi potřebuje mnoho svatých kněží a osob zcela zasvěcených službě Kristu, Naději světa.

Naděje! Toto slovo, k němuž se často vracím, se dobře snoubí právě s mládím. Vy, milí mladí přátelé, jste nadějí církve! Ona očekává, že se stanete posly naděje, jak tomu bylo loni v Austrálii na Světovém dnu mládeže, velkém projevu víry mladých, který jsem mohl osobně prožít a kterého se zúčastnili i někteří

z vás. Mnohem víc vás bude moci přijet do Madridu v srpnu 2011. Už nyní vás zvu na toto velké setkání mladých s Kristem v církvi.

Milí přátelé, znovu vám děkuji za vaši přítomnost a děkuji za váš dar: za knihu s fotografiemi, které vyprávějí o životě mládeže ve vašich diecézích. Rovněž děkuji za znamení vaší solidarity s mládeží v Africe, které jste mi doručili. Papež vás žádá, abyste svou víru žili s radostí a nadšením; abyste rostli v jednotě mezi sebou a s Kristem; abyste se modlili a byli vytrvalí v přijímání svátostí, zvláště Eucharistie a svátosti smíření; abyste pečovali o svou křesťanskou formaci a byli poslušní nauky vašich pastýřů. Na této pouti ať vás doprovází svatý Václav svým příkladem a svou přímluvou a ať vás stále ochraňuje Panna Maria, Matka Ježíše a nás všech. Ze srdce vám žehnám!

Milovaní mladí přátelé,

vaše nadšení pro křesťanskou víru je znamením naděje pro církev žijící a působící v těchto zemích. Abyste dali plnější smysl svému mládí, následujte odvážně a štědře Pána Ježíše, který klepe na dveře vašeho srdce. Kristus od vás žádá, abyste jej přijali jako přítele.

Nechť vám Pán žehná a naplní každý váš dobrý životní plán!

SVATÍ ZNOJEMSKÝCH KOSTELŮ

Četba životopisů svatých

Křesťanství je život, a proto je křesťanství viditelné v první řadě v životě lidí. První příručkou o duchovním životě je jeden životopis: *Život svatého Antonína*

Poustevníka, který napsal svatý Atanáš. Již v období patristiky se životopisy svatých označovaly za „četbu užitečnou pro duši“. Latinské slovo *legenda* znamená doslovně to, co se má číst. Jestliže Kristus je světlo dokonalosti, svatí jsou, jak se

říká, jeho odraz na vodní hladině. Slabé oči člověka proto pozorují s větší jistotou slunce, které se odráží dole na vodě, než to, které září na nebi.

V lidových životopisech jsou také obyčejní lidé schopní obdivovat a napodobovat příklady, které jsou konkrétní a viditelné. Takové životopisy obsahují někdy i „legendární“ zprávy. Nikdo z nás není vázán k tomu, aby věřil zprávám, které nejsou příliš historické, a zázrakům, které vymysleli lidé. Je úkolem vědy, tzv. hagiografie, aby vybrala a oddělila historické události od legendárních příměšků. Ovšem i starobylé legendy mají svůj půvab. V některých z nich je až s pohádkovou jednoduchostí vylíčen obraz dokonalého křesťana, a to s takovou svěžestí, že zůstane nenapodobitelný pro ty, kteří mají kritického ducha. Stává se tedy, jak připomíná Jan Klimak, že když čteme životopis nějakého světce, cítíme se jako chudáci, kteří objevili královské poklady. Hned po nich zatoužíme, neboť jsme viděli svou ubohost a současně i společné bohatství, které sdílíme s našimi svatými spolubratry.

T. Špidlík: Katecheze o církvi

Významnou výzdobou našich kostelů jsou sochy a obrazy světců, které nemají být pouze výzdobou prostoru, ale i příkladem a vzorem. Aby tuto funkci mohli plnit, musíme znát jejich životopisy a jejich ctnosti. Každý tento vyobrazený světec má své historické opodstatněné místo ve svém chrámě. Dovolíme si proto v této rubrice

předložit postupně životopisy jednotlivých světců, zobrazených v našich kostelích. Začneme v děkanském kostele sv. Mikuláše. Z historického hlediska byl tento kostel popsán Dr. K. Filou v r. 1999. Dnes si připomeneme životopis sv. Mikuláše, který je zobrazen na obraze na hlavním oltáři.

SV. MIKULÁŠ

O Mikuláši víme jen tolik, že pocházel z Malé Asie a že byl ve čtvrtém století biskupem v Myře v Lykii, dnes Demre v Turecku. Účastnil se prý nicejského koncilu, ale jeho jméno není v seznamu Otců, kteří tam byli; za Diokletiana byl vězněn. Všecko ostatní jsou legendy; nejslavnější z nich se týká tří dcer jeho souseda: Mikuláš se dozvěděl, že otec nemá pro ně věno a že se chystá poslat je za výdělkem na ulici, i vhodil mu v noci oknem do světnice tři měšce zlaťáků.

Uctívání svatého Mikuláše se rychle rozšířilo po celé východní oblasti, takže jen v Konstantinopoli mu bylo zasvěceno dvacet pět kostelů; do začátku dvacátého století jich bylo v Řecku několik set. Také Západ mu nezůstal nic dlužen. Když se Saraceni zmocnili v XI. století Myry, byly ostatky světcovy převezeny do Itálie, do Bari, které se ihned stalo jedním z velkých poutnických míst křesťanského světa. Obzvláště v Anglii je uctíván jako patron námořníků; i zde přibývalo valem kostelů nesoucích jeho jméno. Jako patron školáků je svatý Mikuláš, doprovázený oslem s dárky, uctíván dětmi v severní Francii,

Nizozemí, Německu, Švýcarsku; klade jim v noci hračky a pamlsky do krbu.

Mikuláš zemřel 6 prosince kolem roku 345/351 v Myře, dnes Demre v Turecku.

Patron: námořníků a školáků.

Atributy: biskup s berlou, kotva, 3 zlaté koule, měšce nebo jablka.

Je patronem města Znojma

(J.Heyduk: Svatí církevního roku – upraveno)

CHARITA

Charita opět plesala

V sobotu 28. listopadu 2009 proběhl v sále hotelu Dukla 6. Charitní ples. Na návštěvníky čekal zajímavý program a opravdu bohatá tombola. Sešlo se v ní 379 cen, což je nejvíce za celou historii plesu.

Charita pořádá ples již 6 let. Návštěvníci se mohli těšit z pestrého programu. Předtančení se chopila taneční skupina Single, která předvedla standardní a latinskoamerické tance. Bylo uděleno ocenění **Sponzor roku 2009**. Oceněn byl pan **Ing. Jiří Malůšek** za jeho dlouhou podporu charitní činnosti. Odměnou mu byla keramická soška vyrobena Ateliérem Samuel speciálně pro tuto příležitost.

V tombole čekaly na návštěvníky pěkné ceny. Všichni přítomní si mohli vychutnat i bohaté občerstvení, které probíhalo formou rautu. Celý večer doprovázela skupina Habakuk.

„Výtěžek letošního plesu činí 19.100,- Kč a je určen Osobní asistenci. Velký dík patří organizátorům akce, dobrovolníkům Oblastní charity Znojmo, SOU

a SOŠ Přímětická, taneční skupině Single, těm kdo přispěli do tomboly a všem těm, kteří přišli a podpořili tím naši činnost“ uvedl ředitel Oblastní charity Znojmo Mgr. Evžen Adámek a dodal „věříme, že se nám tato akce povedla a těšíme se na další její ročník“.

Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo

Od 1. do 14. ledna 2010 se v mnoha obcích na znojemském okrese koná již desátý ročník **Tříkrálové sbírky**. Slavnostní zahá-

ledna 2010 v 10:30 hod. při mši sv., kterou bude osobně sloužit otec biskup Mons. Vojtěch Cikrle v katedrále sv. Petra a Pavla na Petrově. Otec biskup požehná všem koledníkům Tříkrálové sbírky z celé Brněnské diecéze. Do Tříkrálové sbírky se po celém našem okrese zapojuje kolem 1000 koledníků, asistentů a dobrovolníků. Nesmírně si vážím všech, kteří se jakkoliv podílí na organizaci a realizaci této celostátní sbírky. Děkuji všem dárcům, koledníkům, asistentům, znojemským skautům, studentům a farní mládeži. Dále všem starostům obcí Znojemska, kteří se odhodlali do sbírky zapojit, všem kněžím, jáhnům a

všem, kteří se jakkoliv svojí pomocí na sbírce podílejí. Tříkrálová sbírka je nedílnou součástí vánoční tradice a poselství dobré vůle, radosti a solidarity, která umožňuje veřejnosti podílet se na pomoci prostřednictvím Charity. Otevřete prosím své dveře těmto koledníkům, kteří jsou vyslanci radostné Boží zvěsti, a pomozte svým štědrým darem mnoha lidem v nouzi. Pomoci můžete také prostřednictvím dárcovské sms zprávy ve tvaru:

DMS KOLEDA na číslo **87777** nebo můžete přispět na tříkrálový účet: **66008822/0800** (variabilní symbol: 6700). Svůj příspěvek můžete také předat osobně v sídle Oblastní charity Znojmo na Dolní České 1, ve Znojmě.

Děkujeme podesáté!

Mgr. Ludvík Mihola
koordinátor Tříkrálové sbírky

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Dívání se do minulosti

Když pozorujeme průběh roku a střídání ročních období, uvědomujeme si, že podobně probíhá i lidský život. I v něm je období růstu, rozvoje a po něm následuje období klidu a přípravy k zakončení. Každé období přináší určité radosti a pozitiva, kterých si musí člověk všimnout, ocenit je a mít z nich radost. S přibývajícím věkem se zmenšují potřeby člověka a ubývá jeho přání. Člověk se učí pozorovat všechno z určitého nadhledu a není už ovlivněn touhou účinně zasahovat do dění kolem sebe. Neplánuje dlouho dopředu, ale spíš se dívá do minulosti a uvědomuje si souvislosti, které mu unikaly, a víc chápe jednání lidí, kteří mu třeba v minulosti ublížili. Dovede pochopit to, co mu v minulosti působilo potíže, a nachází dodatečně smysl všeho, co prožil.

Věřící člověk se musí vyrovnat s úbytkem tělesných i duševních schopností a nezávidí mladším jejich svěžest, sílu a schopnosti. Umí se dívat na události kolem sebe tak, že má radost z úspěchu dru-

hých lidí, protože ví, že prospívá všem lidem. Když se člověk umí vyrovnat se skutečností stáří, je vyrovnaný a klidný, postupně se zbavuje závislosti na věcech, na kterých mu v minulosti hodně záleželo, a uvědomuje si, že je vlastně nepotřebuje. Ten, kdo v dřívější době myslel na dobro druhých lidí, se ani ve stáří nezmění a nestává se sobeckým, ale vidí potřeby druhých lidí a má snahu jim prospět podle svých možností.

Na každého člověka s přibývajícím věkem působí negativní vlastnosti, které jsou v povaze každého člověka. Proto proti nim musí člověk bojovat. Každý ze zku-

šenosti ví, že jeho přirozené síly na to nestačí, a tedy musí prosit Boha o pomoc, aby mu byl zachován jasný pohled na všechno, co prožívá a co se týká jeho osoby a lidí kolem něj. Musí také prosit o sílu, aby uměl přemáhat svoje špatné náladu, netrpělivost a aby se uměl vyrovnat s tím, co se neděje podle jeho představ a přání. S Boží pomocí a s využíváním při-

rozených schopností, jež každý člověk má, je možné prožívat svůj život až do jeho konce tak, aby to prospívalo nejen jemu samotnému, ale i všem ostatním, se kterými se setkává.

*o. J. Šik
(Tomášek č. 2/07)*

ROZJÍMÁNÍ O ČASE

1. Co času jsi věnoval práci, dřině, lopotě... kolik času jsi věnoval Bohu, abys pracoval pro Jeho království, čest a chválu?

2. Co času jsi věnoval k uchování svého smrtelného těla. Pečoval jsi však se stejnou houževnatostí o svou nesmrtelnou duši?

3. Co času jsi věnoval četbě, vzdělání, objevování... Kolik však času jsi věnoval objevování Boha četbou Písma sv., aby ses vzdělal v pravdách Božích, upevnil ve víře a přijal Duchu sv., kterého On ti sesílá?

4. Co času jsi věnoval odpočinku, sportu, zábavě, požitkům... Našel jsi však také čas k uspokojení vnitřních tužeb, hledals duchovní posilu v modlitbě a rozjímání, aby ses mohl postavit proti zlu a najít pravý smysl své pozemské existence?

5. Co času jsi našel k řečem, diskusím, poučování, přesvědčování jiných... Kolik však času jsi měl k dispozici pro svého Stvořitele, abys zaslechl Jeho volání, Jemu se otevřel, dal se jím inspirovat a pak mohl mluvit o Něm i k jiným, přesvědčit je příkladem lásky a tak je k Němu přivést?

6. Co času jsi promarnil pomlouváním, kritizováním, souzením jiných... Našel jsi však odvalu a čas ke kritizování, souzení a zpytování sebe sama, v Boží přítomnosti, abys mohl začít své vlastní obrácení?

7. Co času zabrala tvá nekonečná zvědavost, abys konečně pochopil, porozuměl, věděl... obracel ses při tom o pomoc, o radu k jiným... Jak často jsi však upřímně a s důvěrou prosil Vševědoucího Boha o pomoc, o radu, abys nezabloudil v bludištích světa a svého vlastního JÁ?

8. Co času zabralo tvé snění o bratrství, svobodě, spravedlnosti, míru, lásce, nesmrtelnosti... Kolikrát sis však udělal čas pro spojení s Ježíšem, abys v Něm našel pravé OSVOBOZENÍ, SPÁSU A VĚČNÝ ŽIVOT?

9. Co času jsi prospal a co času promarnil hledáním pozlátek tohoto světa místo pravých - věčných hodnot; proto ti nezbylo mnoho času pro Toho, který stvořil ČAS a věnoval ti ho.

10. Co uděláš s časem, který ti ještě zbývá?

(Farní dopis č. 3/94)

POŘÁD ZDE ZŮSTÁVÁ BOŽÍ LÁSKA, VE KTEROU VĚŘÍME VIDÍTE NA STÁŘÍ I NĚJAKÉ PŘEDNOSTI? (Jan Paulas)

Dosáhl jste věku, jemuž se říká „podzim života“? Stáří se dnes lidé obvykle obávají. Vidíte v něm i nějaké přednosti?

Starý člověk má životní i dějinné zkušenosti, které se mohou těm mladším hodit. Čím déle se na tomto světě dívá kolem sebe, tím více věci dává do souvislosti a přemýšlí o nich. Jeho pohled má proto cosi do sebe. Mnozí z římských historiků uvádějí jako jeden z pramenů „svědectví starců“. Také naši předkové oceňovali zkušenost stáří – říkalo se tomu „moudrost starců“. Stáří dává člověku více volného času, aby se mohl životem hlouběji zabývat a formulovat své zkušenosti. A pak už záleží jen na mladých, zda jeho poznatky ocení, nebo jimi pohrdnou – a promarní tak příležitost neopakovat chyby svých otců.

Další pozitivní hodnotou stáří je lidské zrání. Patří k tomu i všechny jeho těžkosti, hlavně nemoci. Na Slovensku se říkalo „staroba sama choroba“, zatímco v Čechách se užívá úsloví „proti věku není léku“. Ale i ta poslední zkušenost člověka, zkušenost s utrpením, je určitou devizou – má nás připravit, abychom dožráli k tomu, co nás podle naší víry čeká. Stáří učí člověka také pokoře. Když byl ještě při síle, zakládal si na tom, že nikoho nepotřebuje. Pak přijde stáří, nemohoucnost a on najednou potřebuje někoho, kdo by mu pomohl. Kolikrát je to velké ponížení, když si něco nemůžete udělat sami a musíte si to vyprosit, vyžebrot či zaplatit.

A nakonec ke stáří patří i to, že je člověk na tomto světě stále více osamocen – aspoň pokud se týká vrstevníků a přátel. To samozřejmě proměňuje jeho pohled na smrt. /.../

Já se nyní snažím sdělovat své životní zkušenosti a zážitky. Jako podtitul pro tuto knihu bych nejraději zvolil latinskou parafrázi Caesarova výroku „veni, vidi, vici“ (přišel jsem, viděl jsem, zvítězil jsem). Zněla by „veni, vivi, vidi“ – přišel jsem, žil jsem, viděl jsem. A co jsem viděl, to se snažím sdělit v našem rozhovoru.

Do jaké míry to, co jste viděl, měnilo a posouvalo vaši víru?

Určitě ji to někam posunulo. Člověk se vyvíjí, jinak zakrní – což platí i v náboženském životě. Sv. Pavel to krásně vyjádřil slovy: „Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě...“ V průběhu života jsem musel své náboženské představy doplňovat a opravovat, to je přirozené. Je bohužel tragédií některých křesťanů, že představy přijaté v dětství se u nich dál nevyvíjely. Když pak přišla životní krize, jejich dětská víra ten nápor nevydržela a oni opustili nejen ji, ale i křesťanství.

Dnes někteří lidé sice věří v Boha, ale církev jako instituci k tomu nepotřebují ...

A divíte se jim? Pokud budeme pozitivní, můžeme to pozorovat sami na sobě a na našem „nevěřícím“ okolí. Nejednou cítíme, že jsme příliš uzavřeni do sebe a do svých církevních ceremonií, obřadů a problémů, které jsou pro lidi mimo kostel nepochopitelné. Kromě toho se naše křesťanství málo projevuje v běžném životě. Kolikrát odcházíme z kostela s konkrétním předsevzetím něco dobrého udělat? A přitom všechny naše svátosti mají být přijímáním darů Ducha svatého, který je (nejen při biřmování) stále a v hojnosti uděluje k nějakému konkrétnímu poslání. Jenže udělování darů nemá účinek, pokud

není přijímáno, a proto bychom měli u svátostí klást větší důraz na to, aby byly skutečně vnitřně přijímány, abychom se jich neúčastnili jen mechanicky – což se týká i křtu dětí. Chci tím říct, že bychom se měli víc starat o to, aby křest nezůstal jen ritem, který se nad dítětem vykoná a nemá žádné pokračování.

Hledíte tedy do budoucna s nadějí?

Náš svět se bude pořád měnit (jako ostatně vždycky), toho se nebojím. Věřím, že církev „brány pekelné nepřemohou“ a že evangelium v sobě nese cosi trvalého, co odpovídá lidské přirozenosti. S každým novým člověkem se rodí i potenciální křesťan, který může vstoupit do jedinečného vztahu s Bohem. Z dobrodružství

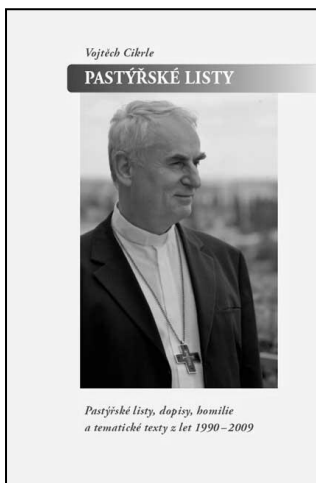
víry není nikdo předem vyloučený. A to je přece úžasné!

Svět nebude nikdy rájem, byť se o to budou různé ideologie vždy znovu a neúspěšně snažit, ale na druhé straně – „až se nám cíle zašeří a v temnu nás hrůzy jímou“ (jak se zpívá v mariánské poutní písni), pořád zde zůstává Boží láska, ve kterou věříme. Vždyť jen s vědomím, že náš osud je v Božích rukou, se dalo prožít minulá století se všemi jeho hrůzami.

Z knihy „Karel Fořt v rozhovoru s Janem Paulusem

INFORMACE – bude vás zajímat

Vojtěch Cikrle: Pastýřské listy

Vojtěch Cikrle (*1946) byl Svatým otcem Janem Pavlem II. jmenován v pořadí 13. biskupem brněnské diecéze dne 14. února 1990. Biskupské svěcení přijal 31. března 1990 v katedrále sv. Petra a Pavla z rukou olomouckého arcibiskupa Františka Vaňáka.

Dvacetiletí biskupské služby, které si zanedlouho připomeneme, bilancuje biskup Cikrle vydáním knihy Pastýřské listy. Ta nabízí přehled pastýřských listů, dopisů, homilií a tematických textů z let 1990-2009. Biskupova poselství jsou převážně adresována mladým lidem, rodinám a kněžím.

Knihu pro Biskupství brněnské vydalo Karmelitánské nakladatelství. Cena 119 Kč.

Postní duchovní obnova pro manžele

Centrum pro rodinu a sociální péči Brno pořádá 19. a 20. 2. 2010 Postní duchovní obnovu pro manžele v rekreačním středisku Drak v Křižanově na téma: Komunikace – opotřebované slovo, potřebná skutečnost. Dvoudenní setkání nabízí

manželům prostor pro ztišení, zamyšlení se nad duchovním rozměrem manželství, svým vztahem k Bohu. Obnovu povede P. Mgr. Jan Pacner. Přihlášky a informace: CRSP Brno, Josefská 1, tel. 542 217 464, dana.chaloupkova@centrum.cz

Výstava betlémů

V kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Louce se pořádá ve dnech 29.11.2009 až 10.1.2010 výstava domácích betlémů a vánočních pohlednic. Zahájení výstavy se uskuteční v sobotu 28.11. 1.adventním koncertem.

Výstava je otevřena vždy v sobotu 14-17h; neděle a svátky 9.30-11.30h a 14-17h; 28. - 30.12. 14-17h; 24. a 31.12. 14-16h. V pondělí až pátek je výstava přístupná jen po dohodě. Během výstavy bude možno zakoupit vánoční pohlednice, betlémy a kalendáře.

Pozvánka na ples

Okresní výbor KDU-ČSL pořádá 30.1.2010 v Hotelu DUKLA ples. Začátek je ve 20 h; předprodej vstupenek v kanceláři KDU-ČSL na Havlíčkově ulici. Bohatá tombola.

Duchovní obnova v PROSIMĚŘICÍCH

14. 1. – 17. 1. pro ženy - vede P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský. Téma: **Jako orlice**

28. 1. – 31. 1. pro muže – vede jáhen Ladislav Kinc. Téma: **Víra, naděje, láska**

4. 2. – 7. 2. pro ženy – vede P. Milan Plíšek. Téma: **Hovory o víře**

11. 2. – 14. 2. pro kluky a svobodné muže – vede P.Milan Plíšek. Téma: **Hovory o víře**

25. 2. – 28. 2. pro soluňáky – vede P. Marek Dunda. Téma: **Životní výzvy**

4. 3. – 7. 3. pro děvčata ze Společenství čistých srdcí – vede P. Pavel Habrovec. Téma: **Bud' dobré mysli**

11. 3. – 14. 3. pro marianky – vede P. Marek Dunda. Téma: **Pravá láska**

15. 4. – 18. 4. pro maminky marianek a soluňáků – vede P. M. Dunda. Téma: **Bohu díky**

Začíná se vždy ve čtvrtek v 18.00, zakončení v neděli ve 14 h. S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně. Cena: 250 Kč (vzhledem k reálným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc).

Pokud na některý z turnusů nebude 10 dní před začátkem přihlášeno alespoň 10 účastníků, bude turnus zrušen. Přihlášky na faře ve Vranově n/D, Náměstí 20, e-mail marek@fatym.com, telefon 515 296 384.

P. Marek Dunda a ostatní kněží

VYTESANÉ DO KAMENE

Dva kamarádi se vydali přes poušť. Předtím se ale pohádali a jeden z nich dostal facku od toho druhého. Dotyčný, aniž by cokoli řekl, se sehnul a napsal prstem do písku:

„Dnes mi můj nejlepší přítel dal facku“

Putovali dál. Došli ke krásné oáze s jezírkem a rozhodli se, že se vykoupu.

Ten co dostal facku se začal topit, ale ten druhý ho zachránil a vytáhl z vody. Když se probral, vytesal do kamene:

„Dnes mi můj nejlepší přítel zachránil život.“

Kamarád se jej optal:

„Když jsem ti dal facku, napsal jsi to jen do písku a tentokrát jsi to vytesal do kamene. Proč?“

Odpověděl:

„Víš, když mi někdo ublíží, píši to jen do písku, aby vítr tyto řádky odfoukl na znak odpuštění. Ale když mi někdo pomůže, vytesám to do kamene, aby to tam zůstalo na věky.“

Nauč se svůj žal a křivdy psát jen do písku a své štěstí vyrýt do kamene!

Říká se, že stačí jen jedna minuta na to, abychom si někoho zapamatovali, jen jedna hodina, abychom si jej oblíbili, a mnohokrát nestačí ani celý život, abychom na něj zapomněli.

ČESTNĚ O VÍŘE

*Volně upraveno podle některých kapitol publikace Michaela Paula Gallaghe-
ra SJ: „Čestně o víře – živé otázky křes-
ťanského života“. Z anglického originálu
Questions of Faith přeložila M. Králová,
vydalo nakladatelství Cesta v Brně 1998.*

Bůh je. – Nebo není?

Kapitola 2, str. 18.22

„Být ochoten – toť vše“ řekl Shakespeare ve svém Hamletovi. A právě tato „ochota“ je nezbytná k tomu, abychom si vůbec mohli povídat o všech těch důležitých věcech v našem životě, jako jsou láska, víra, smrt a utrpení, ale i o tom, proč vlastně žijeme.

Někdy máme tendenci zabývat se Bohem „zvenku“, bez opravdové vnitřní touhy. Pak se naše ptaní stává pouze hrou slova chytrých argumentů – nedotýká se srdce. Pokud budu setrvávat na této úrovni hledání pravdy, Boha nikdy neobjevím.

A pokud otázka Boží existence není pro nás odrazem vnitřní a palčivé touhy

znát odpověď, jsme naladěni na špatnou vlnovou délku. A pouhá „vnější“ argumentace, jestli Bůh existuje nebo ne, není na místě.

Jakákoliv argumentace o Boží existenci musí vyrůstat ze schopnosti užasnout nad tím, že jsem - (Jacques Maritain). Hlubší objevování Boha začíná a stojí na tom, jestli jsme zasaženi údivem nad vlastním bytím. Když nevnímám podivuhodnost toho, že vůbec žiji, jsem na špatné stopě. Otázka o Bohu je vždycky zároveň otázkou o člověku. Otázkou, kdo vlastně ve své podstatě jsem.

Sv. Tomáš Aquinský: „Víra se liší od běžného poznání, protože s sebou nese jak chápání, tak i rozhodování. Přemýšlení nás doprovází jen na určité části cesty k víře. Bůh vždy zůstane za hranicí lidského poznání“.

*Pokračování
Zpracoval Ing. Simek*

Všechno, co bylo u svatých významného, lze nalézt u Marie. Ona měla trpělivost Jobovu, mírnost Mojžíšovu, víru Abrahámovu, čistotu Josefovu, pokoru Davidovu, moudrost Šalamounovu, horlivost Eliášovu, čistotu panen, sílu mučedníků, zbožnost vyznavačů, moudrost učitelů církve, zdrženlivost poustevníků. (Sv. Tomáš z Villanovy)

VÁNOČNÍ VELEPÍSEŇ LÁSKY PRO HOSPODYNĚ

Kdybych svůj dům perfektně ozdobila světelnými řetězy, jedlovými větvíčkami a cinkajícími zvonečky, ale neměla lásku ke své rodině, nejsem nic víc, než dekorátérka.

Kdybych se lopotila v kuchyni, napekla kila vánočního cukroví, navařila labužnické pokrmy a připravila vzorově prostřený stůl, ale neměla lásku ke své rodině, nejsem nic víc, než kuchařka.

Kdybych pomáhala vařit polévku pro bezdomovce, zpívala koledy v domově pro seniory a všechn svůj majetek darovala pro dobročinnost, ale neměla lásku ke své rodině, nic by mi to neprospělo.

Kdybych ověšela vánoční stromeček třpytivými baňkami a vánočními hvězdami, zúčastnila se úchvatných slavností, zpívala sóla v kostelním sboru, ale zapomněla na Ježíše, potom jsem nepochopila, oč o Vánocích běží.

Láska přeruší pečení, aby mohla vzít dítě do náručí.

Láska zanechá zdobení a políbí manžela.

Láska je přátelská a trpělivá navzdory chvatu a stresu.

Láska druhým nezávidí jejich dům s vzácnými vánočními porcelánovými servisy a nádhernými ubrusy.

Láska neokřikuje děti, ale je za ně vděčná, že jsou.

Láska nedává jen těm, od kterých může něco očekávat, ale ráda obdarovává právě ty, kteří to nemohou oplácet.

Láska všechno vydrží, všemu věří, všechno doufá, všechno snáší.

Láska nikdy nepřestává.

Mobilní telefony špičkové kvality se rozbijí, perlové náhrdelníky se ztratí, golfové hole zrezaví.

Ale darovaná láska zůstane.

*(Překlad z německého časopisu:
Jiří Mikulášek)*

LENOCH ŘÍKÁ: V ULICÍCH JE LEV!

Jeden misionář ze Zimbabwe mi vyprávěl, že se u nich musejí v šest hodin večer zavírat ohrady kolem vesnic, nebo spíše kolem skupin chatrčí, protože ze savany vylézají lvi na lov a přibližují se k obydlím. Boží slovo ale mluví určitě i do našich poměrů. Známý biblista hezky vysvětluje, že tu jde o „humorné, ale trefné rčení o líné osobě, která vymyslí jakoukoliv výmluvu, jakkoliv nepravděpodobnou, aby nemusela vyjít za svou prací. Lenocho vidí vždycky více problémů a překážek, než jich ve skuteč-

nosti je, a těmito zveličenými či zcela fiktivními problémy se nechá odradit od díla.

Uvedu jeden banální příklad: „Šla bych večer na mši svatou, ale asi bude pršet. A pak, ta ledárna v kostele, brrr. A pravděpodobně mě čeká další apokalyptické kázání otce X. Y., a na to dnes nemám žaludek. Nebude lepší, když si něco dobrého přečtu? Počkat, co vlastně dávají v televizi?“

Moc se mi líbí příběh o průzkumnících vyslaných obhlédnout Zaslíbenou zemi ve 4. knize Mojžíšově, kapitoly 13-

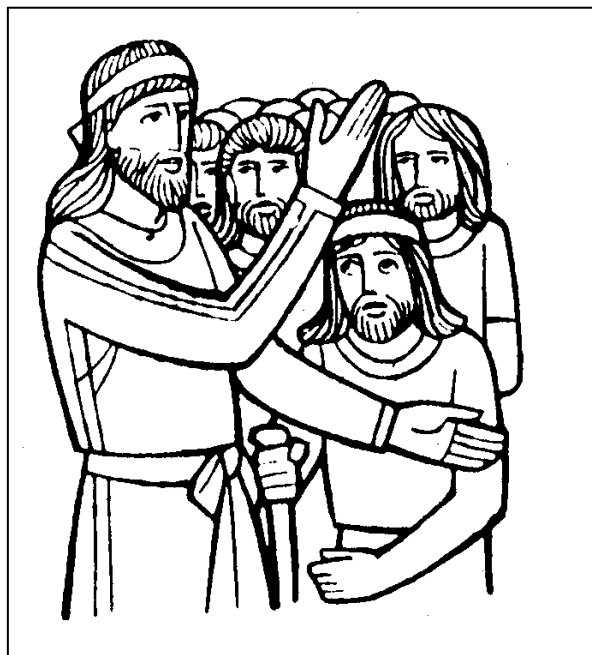
14. Všechno prozkoumali a jako vzorek přinesli obrovský vinný hrozen: museli jej nést dva muži na sochoru (!), říká Písmo. Mojžíšovi, Áronovi a celé pospolitosti řekli: „Vstoupili jsme do země, do níž jsi nás poslal. Vskutku oplývá mlékem a medem. A toto je její ovoce.“ Zároveň však začali lidem vyprávět o všech možných překážkách a nepřátelích, s nimiž se setkali: „Jenomže (*jenomže* je lenochovo oblíbené slovo), jenomže lid, který v té zemi sídlí, je mocný a města jsou opevněná a nesmírně veliká. Dokonce jsme tam viděli potomky Anákovy. Na jihu země sídlí Amálek, na pohoří jsou usazení Chetejci, Jebúsejci a Emorejci, při moři a podél Jordánu Kenanci.“

Po takové zprávě to v lidu začalo vařit nespokojeností a schylovalo se ke vzpouře. Jediný Káleb se snažil vidět situaci pozitivně, totiž s vírou, že na to nejsou sami, a dodával ostatním odvalu, aby se pohnuli z místa: „Vzhůru! Pojdme! Obsadíme tu zemi a jistě se jí zmocníme.“ Ale muži, kteří šli spolu s ním, tvrdili: „Nemůžeme vytáhnout proti tomu lidu, vždyť je silnější než my.“ Pomluvami zhaněli Izraelcům zemi, kterou prozkoumali: „Země, kterou jsme prošli, je země, která požívá své obyvatele, a všechen lid, který jsme v ní spatřili, jsou muži obrovité postavy ... a zdálo se nám, že jsme nepatrní jako kobyly, vskutku jsme v jejich očích byli takoví“ (Nm 13, 30-33).

Všimněme si, jak průzkumníci silně přehánějí (odborně se tomu říká ‘psycho-

logická nadstavba’): „Země, která požívá své obyvatele, všechen lid ... jsou muži obrovité postavy, byli jsme proti nim nepatrní jako kobyly.“ A výsledek jejich propagace?

Celá pospolitost se pozdvihla; dali se do křiku a lid tu noc proplakal. Všichni Izraelci reptali proti Mojžíšovi a Áronovi a celá pospolitost jim vyčítala: ‘Kéž bychom byli zemřeli v egyptské zemi nebo na poušti! Kéž bychom zemřeli! Proč nás Hospodin přivedl do této země? Abychom padli mečem? Aby se naše ženy a děti staly kořistí? Nebude pro nás lépe vrátit se do Egypta?’ (Nm 14,1-3).

Izraelité chtěli

Mojžíše a Árona kamenovat a zvolit si nové vůdce, kteří by je vedli zpátky do Egypta. (Mojžíš dobře věděl, proč se do vyvážení Izraele z Egypta moc nehrnul!)

Jak to dopadlo, to si může každý přechíst sám. Pro nás je teď zajímavé uvědomit si jejich zkrleslé vidění: ve skutečnosti ještě žádné problémy nenastaly, ale lid se vzájemně tak vyděsil, že viděl jen dvojí alternativu: *zemřít* (naprostá rezignace a zároveň lákavá představa definitivního řešení všech problémů), nebo *zardít zpátečku*, vrátit se do Egypta (člověk tak alespoň ví, do čeho jde; staré problémy jsou osahané, je v nich kousek jistoty).

Ano, problémy ještě nenastaly, ale pod dojmem fiktivních možných i nemožných komplikací přijímají závažné rozhodnutí, vzdávají bitvu bez boje, ba ani do něj nevytáhnou! Ještě neviděli zblízka ani jediného z těchto obrů, ale už celou noc

proplakali nad svým bídným údělem a nad tím, jak všechno dopadne.

V životě jde o velice nebezpečný postoj. Navykne-li si člověk reagovat na každý náznak potíží panikou, zpátečkou nebo obcházením, může si pořádně zamotat život. A teď nemluvím o neurózách, pouze o přirozené rovině, kde opakovaná lenost a zbabělost může vůli velice oslabit. „Dobré je muži, jestliže nosil jho už ve svém mládí“, říká Písmo (Pl 3,27).

NEJEN O MOKRÉ PODLAZE

Ted' se chci odvolat na jednu čistě mužskou zkušenost. Ne-prozradím snad žádné vojenské tajemství, když řeknu, že v sobotu ve všech vojenských objektech vždycky nápadně stoupá spotřeba vody. Voda se lije, kam i nač se dá i nedá, a všechno, co má být čisté, se až do kontroly udržuje mokré. Proč? Protože zlaté pravidlo vojenského pořádku zní: Co je mokré, to je čisté. Že si na těch prošlapaných mokrých schodech každou chvíli někdo rozbije nos? Že neplatí přímá úměrnost mezi čistotou podlahy a počtem na ni vylitých kyblíků? Nevadí. Zkrátka - čistota musí být, splnil se úkol a co je mokré, to je čisté, takže je všechno v pořádku, jsme dobří, jde se na pivo... Takhle to bývalo a možná stále bývá v sobotu v kasárnách.

Nebudu se plést do řemesla panu Haškovi, Švandrlíkovi a jiným odsuzovačům vojenského farizejského pokrytectví, ale je pravda, že i my v náboženské oblasti mnohdy zachováváme formu nějakého zákona nebo příkázání, a smysl nám úplně uniká. Navenek půst, na hlavě popel,

V tomto ohledu by pro některé křesťany bylo lepší, kdyby se chvíli přestali zabývat otázkou, co je a není Boží vůle pro ně, ale snažili se alespoň u jedné věci vytrvat. Kdo totiž nemá vnitřní svobodu ke konání, kdo je zmítán svými strachy z obtíží a leností, dopadne jako onen syn z evangelia, který sice řekl „Ano Pane“, ale stejně nešel.

K. Lachmanová z knihy Dvojitá tvář lenosti

sklopené oči – a uvnitř skrývám nezřízenou žádostivost. Podlaha je mokrá, místo aby byla čistá. Velice často si ani neuvědomujeme, že plníme literu zákona, který zabíjí, a nechápeme ducha, který oživuje. Vždyť i pro nás je třeba páteční půst čistě záležitostí jídelního lístku, knedlí, buchet, ryb a nevím čeho dalšího, prostě si něco odřekneme, a „máme Pána Boha z krku“. Není to zkrátka záležitost smýšlení srdce – tak, jak to má být. I my jako učedníci farizejů povyšujeme prostředek na cíl, zaměňujeme prostředek zbožnosti za zbožnost samu a jsme takovými křesťany – Švejky.

Jenže, a to je otázka, může takový farizejský postoj, který zaujímáme (a to nejen k této věci), vést k touze po svatební hostině Ježíše Krista? K touze po hladu, který tiší jen on? Může dovést k radosti a lásce, ze které vyplývá odvaha a síla unést všechny své kříže?

Cesta formalit v našem duchovním životě k tomu rozhodně nevede.

*brněnský biskup Vojtěch Cikrle
(převzato z Internetu)*

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 6 h u Mnišek domini-kánek je mše svatá s možností účasti vě-řících.
- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli při mši sv. v 11 h u sv. Jana Kř. u kapucínů je během kázání **pro-gram pro předškolní děti** v sakristii.
- Každou neděli po mši sv. v Příměti-cích je na faře otevřena **knihovna**.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adora-ce**.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů ve Znojmě se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba rů-žence za mír**.
- Každé pondělí v 19 h se na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.
- Každé pondělí v 17 h v Únanově **dět-ská mše**.
- Každé úterý v 17 h v Příměticích mše sv..
- Každé úterý v 19.00 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru**.
- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.
- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.
- Každý čtvrtek v 18 h (v zimním obdo-bí v 17 h) v Kuchařovicích mše sv..

- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
- Každý pátek v 18 h je v Příměticích mše sv..
- Každý první pátek v měsíci v kostele sv. Markéty v Příměticích příležitost ke krátké adoraci po mši sv. v 18 h. Během adorace je možnost přistoupit ke svátosti smíření
- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h mše sv. **s mládežnickými zpěvy a kate-chezí**; po mši sv. volné povídání ve spole-čenství. Jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600
- **V zimním období** budou mše sv. ve všední dny v Příměticích, Kuchařovicích, a Mramoticích posunuty o hodinu dříve v 17.00 h.

PŘIPRAVUJE SE

- **1.1.2010 – NOVÝ ROK**
- 2.1. **první sobota** – měsíční pouť v Hl. Mašůvkách: v 15 h německá mše sv.; v 17 h poutní mše sv., celebruje P. Václav Slouk z Brna, zpívá schola Dr. Malého z Radkovic. Autobus ze Znojma odjíždí v 16 h.
- 3.1. **2. vánoční neděle**
- 3.1. v 10.30 h v Brně na Petrově **po-žehná o. biskup Vojtěch Cikrle tříkrá-lovým koledníkům** při mši sv.; autobus vypravuje Charita Znojmo.

- 3.1. v 16 h v kostele v Příměticích za-
zní v podání *Illegal chorus* z Brna **Rybova
vánoční mše.**
- 4.1. v 18 h v hnánickém kostele sv.
Wolfganga bude vánoční koncert; vystu-
puje Znojemský komorní orchestr pod ve-
dením jáhna Williho Türka. Vstup volný,
po koncertu kvalitní svařené víno na za-
hřátí pro všechny.
- 6.1. **Slavnost Zjevení Páně** – mše sv.
jako ve všední den se svěcením vody, kří-
dy a kadidla a nábožných předmětů, které
je možno si přinést; u sv. Jana Kř. u ka-
pucínů bude mše sv. i v 17 h; u sv. Václa-
va v Louce mše sv. v 18 h.
- 6.1. v 16.30 h v kapitulním sále domi-
nikánského kláštera přednáška PhDr.
Efréma Jindráčka, Ph.D. z cyklu **Křes-
ťanská mystika – jako normální cesta
ke svatosti** – mimořádné mystické stavy.
- 9.1. v 9 h v Příměticích **mše sv. pro
tříkrálové koledníky**; po ní vyrazí koled-
níci do svých sektorů.
- 10.1. **Křtu Páně** – mše sv. jako
v neděli.
- 15.1. v pátek od 19.45 v restauraci u
Polehňů v Příměticích **bude farní ples.**
Hraje skupina Černej kašel. Vstupné 100,-
Kč. Předprodej vstupenek na adrese: Ša-
lomonovi, Mramotice 148, mob.: 732 862
665. Jakákoliv podpora vítána, kontaktujte
pořadatele, dary do tomboly je možné při-
nést na přímětickou faru. Srdečně zve-
me!!!
- 17.1. v 15 h **měsíční modlitba
v Popické kapli za víru v pohraničí**; pěší
odchází ve 14 h z Kraví hory; autobus ne-
pojede.
- 2.2. **Hromnice** – v 8 a v 17 h u sv.
Jana Kř, mše sv. se svěcením svící
- 3.2. **Sv. Blažeje** – při – nebo po mši
sv. svatoblažejské požehnání.
- 3.2. odpoledne **přednáška z cyklu
Křesťanská mystika** – P. Efrém
- 4.2. ve 20 h u sv. Mikuláše **hodinová
adorace** před prvním pátkem.
- 5.2. **První pátek**, mše sv. v 8 a 17 hod
u sv. Jana Kř. u kapucínů; od 14 h výstav
Nejsvětější Svátosti a sv. zpověď
- 6.2. **První sobota** – měsíční pouť
v Hl.Mašůvkách v 17 h; autobus ze Znoj-
ma v 16 h;
- 7.2. v 9 h u sv. Kříže v dominikánské
kapli **latinská tradiční mše sv. v domi-
nikánském ritu.**

Kurz víry – pokračuje 3.1.; 17.1.; 31.1. v 19.30 h na faře u sv. Mikuláše.

Do nového roku vám přejeme, aby nový rok byl pro vás ča-
sem milosti, pokoje a radosti.

V novém roce vás prosíme o modlitbu za spolupracovníky
při tvorbě dvacátého ročníku tohoto zpravodaje.

Děkuje redakce

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3.
Kontaktní adresa redakce Ing.Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz

Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpo-
ovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí
totožně být totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5. - Kč.

Tisk POLYGRAF Znojmo